

268: Nebi (sallallahu aleyhi ve selleme)'e Hakaret Edenlerin Hükümü

Tarık Ebu Abdullah

8 Ağu, 2017

<https://ilimvecihat.com>

SORU

Es selamu aleykum, hocam, Peygamberimize hakaret eden karikatüristleri öldürmenin hükmü nedir? Mekke döneminde Peygamberimize (sallallahu aleyhi ve sellem) hakaret edilmesine namaz kılarken müşriklerin Peygamberimizin sırtına işkembe dökmesi, müşriklerin kendisine taş atması, Peygamberimize kahin ve sihirbaz denilmesi gibi, vb. rağmen savaşa izin verilmemesini delil getirenlere nasıl cevap verilir? Gündemimizde olduğu için soruyorum, İslamofobi artmasın diye saldırı haramdır mantığına sahip akılsızlar olduğu için, delil olarak bir çoğu muhtemelen Mekke dönemini getireceklerdir. Bazı çevreler bu Avrupa'da yapılan saldırılar (En son ki Fransa'da yapılan mizah dergisine yapılan saldırılar gibi) hakkında İslam da böyle şeylerin olmadığı, teröristlik ve radikallik olduğunu söylemekte ve insanları da böyle düşünmeye sevk etmektedirler. Bu konunun İslam'daki yeri nedir? Cezakumullahu hayr.

CEVAP

Ve aleykumusselam ve rahmetullah. Hamd Allah'a mahsustur.

Allah (celle ve âlâ) şöyle buyuruyor:

الم. أَحْسِبَ النَّاسُ أَنْ يَتْرَكُوا أَنْ يَقُولُوا آمَنَّا وَهُمْ لَا يُفْتَنُونَ. وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ صَدَقُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْكَاذِبِينَ.

"Elif, Lâ, Mîm. İnsanlar, imtihandan geçirilmeden, sadece "İman ettik" demeleriyle bırakılabileceklerini mi sandılar? Andolsun ki, biz onlardan öncekileri de imtihandan geçirmiştir. Elbette Allah, doğruları ortaya çıkaracak, yalancılara da mutlaka ortaya koyacaktır." (El-Ankebut, 1-3)

Değerli kardeşim, Charlie Hebdo dergisinin Rasûlullah (sallallahu aleyhi ve alihi ve sellem) ile yaptığı alay ilk değildir. Küfür âlemi bundan önce de değişik suretlerde Allah, Rasûlü, İslam ve Müslümanlarla alay ettiler, küçük düşürdüler ve kötülediler. Lakin bu olayı bizim için özel kılan iki müslümanın bunun hesabını sormuş olmasıdır.

Dünya devran eder ve birçok değişik hâdiseler gerçekleşir. Öyleleri vardır ki akşam güneşinin kaybolduğu gibi tarihte kaybolurlar. Ama bazıları da var ki Bedir günleri ayın bölünmesi gibi insanlara imtihan olurlar.

İşte bu iki battalın mübarek darbesi şu günlerde adeta Dabbetu'l-Ard gibi insanların arasında dolaşıyor ve iman ve küfür ile nişanlıyor. Olayın gerekçesi ve hedefi öğlen güneşi kadar aydın ve belirgin, lakin vahameti o kadar büyük

ki Allah (*celle ve âlâ*)'ya teslim olmuş kalpten gayrisi için güneş tutulmuştur.

Tu tür eylemlerin daima farklı değerlendirme cihetleri olur. Ve her cihete göre artıları ve eksileri vardır. Zamanlaması, mekânı, uygulama şekli, umumi maslahata mutabık olması vs. birçok siyasi yönleri vardır. Müslümanların bu manada farklı değerlendirmeleri olabilir. Ama sarahaten söylüyorum: Şerif, Said ve Abdullah'ı sevmek imandır. Onları sevmeyen bilsin ki hüsrandır. Çünkü bu eylemin özü nebiye muhabbettir.

Sonra soruna doğru cevap verebilmek için değerli kardeşim, yapılanın mahiyetini tespit etmemiz gerekir. Kast ettiğim çizilmiş olan karikatürlerdir.

Karikatür Fransızca "caricature" kelimesinden gelmez ve "bir insanı, olayı veya fikri gülünç bir şekilde anlatan resimciliktir". Çoğu zaman karikatür kişiyi hicvetmek, küçük düşürmek, alay etmek ve gülünç bir duruma düşürmek için kullanılır. Avrupa Rönesans devrinden beri var olan karikatür özellikle miladi 19. Yüzyıldan sonra siyasi kınama dili olarak kullanılmaya başlanılmıştır.

Karikatürün İslam'da umumen hükmü haramlıktır, zira insanla alay etmek, onu küçük düşürmek, şerefini ve itibarını rencide etmek haramdır. Ayrıca resim çizmekte dinimizde men edilmiştir. Özellikle karikatürler ki ekser durumda müstehcen çizimlerdir.

Ama Allah (*celle ve âlâ*) ile veya Rasûlü Muhammed (*sallallahu aleyhi ve alihi ve sellem*) ile veya enbiya (*alehimussalatu vesselam*) dan her hangi biriyle veya din ile veya Müslümanlar ile alay etmek, istihza etmek küfürdür. Faili müslümansa mürted olur, değilse bütün ümmete savaş açmıştır ve katli vaciptir.

Sonra hususen Charlie Hebdo dergisinin karikatürlerine gelince bütün dinlere karşı pisliklerin en pisi, şerefsizliğin en büyüğü, aşağılığın en dibi, eşi benzeri görülmemiş hakaret ve kötöleme içerikli çizimlerdir. Ahlak ve edepten zerre kadar nasibi olan bir insan böyle resimler çizmekten hayâ eder. Zerre kadar inancı olan demiyorum. İnanç sahibi her insan bu dergiden sadece öğrenebilir. İnsanların indinde mukaddes olan her şey bu derginin hedefindedir. Sadece İslam değil bilakis her din. İşin hakikati Said, Şerif ve Abdullah (*rahimehumullah*) sadece İslam ümmetinin değil Yahudiler ve Hıristiyanların'da onurlarını kurtarmışlardır. En az Müslümanlar kadar Yahudi ve Hıristiyanların da bu yiğitlere teşekkür borçları vardır.

Bu kâfirlerin çizimleri o kadar iğrenç ki örneklerini bu yazıya koymakta çok tereddüt ettim. Allah (*subhanehu ve teâlâ*) ve *teâlâ*'nın ismi celalini, Muhammed (*sallallahu aleyhi ve alihi ve sellem*)'in ismini tercüme ederken

Allah'tan korktum, kalbim titredi ve Rabbinden utandım. Bir insan böyle pislikleri nasıl çezebilir? Bildiğim argo kelimeler şaşkınlığımı ve öfkemi tabir etmeye yetmiyor.

Ama zannediyorum ki Müslümanların çoğu bu şerefsizlerin imamı, efendimiz, habibimiz Muhammed (*sallallahu aleyhi ve alihi ve sellem*)'e hakareti ne kadar büyük olduğunun farkında değiller. İnternete Charlie Hebdo yazıp görsellere bir bakın. Bu aşağılık kâfirlerin insanların hiçbir değerine saygısı yok.

Bu karikatürlerin alay etmenin, aşağılamanın ve kötülemenin en çirkini olduğu ispata muhtaç değildir. Şu halde hiç şüphesiz bu karikatürleri çizenler dinimizde Allah ve Rasûlüne dil uzatanların, onunla alay edenlerin ve onu küçük düşürenlerin hükmüyle muhataptırlar.

Pekâlâ, Allah ve Rasûlü ile alay edenlerin hükmü nedir?

Derim ki;

Allah ve Rasûlü ile alay etmek kişiyi İslam'dan ihraç eden büyük küfürdür. Bunun istidlaline hiç girmeyeceğim, zira konumuz zaten kendini İslam'a nispet eden kişiler değil bilakis tüm inançlara savaş açmış ateist kişilerdir. Dolayısıyla Allah ve Rasûlü ile alay eden asli kâfir kişilerin hükmüyle iktifa edeceğim inşallah.

Rasûlullah (*sallallahu aleyhi ve alihi ve sellem*) ile alay etmek ona eziyet vermektir. Ona eziyet vermek ise ona karşı koymaktır. Karşı koymak iki unsurdan müteşekkildir: İnkâr ve düşmanlık. Binaen aleyh Rasûlullah (*sallallahu aleyhi ve alihi ve sellem*)'e çizimleriyle hakaret eden CharlieHebdo karikatüristleri Rasûlullah (*sallallahu aleyhi ve alihi ve sellem*)'e düşmanlık etmişlerdir ve ona savaş açmışlardır. Rasûlullah (*sallallahu aleyhi ve alihi ve sellem*)'in diri olmaması sebebiyle hakkını korumak tabilerine kalmıştır. Bunun için savaş açılmış olanlar Müslümanlardır. Elbette böyle bir durumda savaş açanın hükmü ancak ölümdür.

Allah (*subhanehu ve teâlâ*) şöyle buyuruyor:

وَمِنْهُمْ الَّذِينَ يُؤْذُونَ النَّبِيَّ وَيَقُولُونَ هُوَ أُنْزِلَ قُلُوبًا خَيْرٌ لَكُمْ يَوْمَئِذٍ بِاللَّهِ وَيَوْمَئِذٍ
لِلْمُؤْمِنِينَ وَرَحْمَةً لِلَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ رَسُولَ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ
يَحْلِفُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ لِيَرْضَوْكُمْ وَاللَّهُ وَرَسُولُهُ أَحَقُّ أَنْ يُرْضَوْهُ إِنْ كَانُوا مُؤْمِنِينَ أَلَمْ

يَعْلَمُوا أَنَّهُ مَنْ يُحَادِدِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَأَنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيهَا ذَلِكَ الْخِزْيُ
الْعَظِيمُ

“Yine onların içinde öyleleri vardır ki, Peygamber'i incitiyorlar ve “O her söyleneni dinleyen bir kulaktır” diyorlar. De ki “Sizin için bir hayır kulağıdır. Allah'a inanır, müminlere inanır, ayrıca sizden iman edenlere de bir rahmettir”. Allah'ın Rasûlüne eziyet edenlere acıklı bir azap vardır. Gönlünüzü hoş etmek için gelir size yemin ederler. Bunlar eğer mümin iseler Allah'ı ve Rasûlünü razı etmeleri daha doğrudur. Bilmiyorlar mı ki, kim Allah'a ve Rasûlüne karşı gelirse, ona muhakkak ki içinde ebedi kalınacak cehennem ateşi vardır. İşte büyük rüsvaylık budur.” (Et-Tövbe, 61-63)

İmam ibni Teymiyye (*rahimehullah*) şöyle der: “Böylece Rasûlullah'a eziyet vermenin Allah ve Rasûlüne karşı koymak olduğu anlaşıldı. Çünkü karşı koymanın zikredilmesine eziyet vermeleri sebep olmuştur. Bu da karşı koymanın zorunlu olarak eziyet vermekten olduğunu gerektirir... Bu eziyet vermenin ve karşı gelmenin küfür olduğuna delildir. Çünkü onun ebedi cehennemde olduğunu haber vermektedir. Onun cezası cehennemdir dememiştir. Bu iki söz arasında fark vardır. Bilakis karşı koymak muhalefet ve düşmanlıktır. Bu ise küfür ve savaş açmaktır. Rasûlullah'a eziyet vermek mücerret küfürden çok daha ağırdır çünkü Rasûlullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*)'e eziyet veren hem kâfir ve hem de Allah ve Rasûlüne düşman olmuştur.”

Bunun için Rasûlullah (*sallallahu aleyhi ve alihi ve sellem*) kendisini hicvetmiş olanları öldürtmüştür. Ve ashabı onu kötüleyenleri öldürmüşlerdir.

İmam el-Buhari (*rahimehullah*)'ın Cabir bin Abdullah (*radiyallahu anhu*)'dan tahriç ettiği hadiste Rasûlullah (*sallallahu aleyhi ve alihi ve sellem*) şöyle buyurmuştur: **“Kab bin el-Eşref'in hakkından kim gelecek? Zira o Allah'a ve Rasûlü'ne ezâ etmiştir!”** Muhammed bin Mesleme (*radiyallahu anhu*) ayağa kalktı ve “Ya Rasûlullah! Onu benim öldürmemi ister misin?” dedi. Bunun üzerine Rasûlullah (*sallallahu aleyhi ve alihi ve sellem*) **“Evet”** buyurdu. Sonrasında Muhammed bin Mesleme (*radiyallahu anhu*) gidip Kab bin el-Eşref'in kafasını vurmuştur ve Medine'ye dönüp Rasûlullah (*sallallahu aleyhi ve alihi ve sellem*)'i haberdar etmiştir. Urve'nin rivayetinde ölümünden haber verdiklerinde Rasûlullah (*sallallahu aleyhi ve alihi ve sellem*) Allah'a hamd etmiştir.

Kab bin el-Eşref Yahudi bir şairdi. Şiirleriyle Rasûlullah (*sallallahu aleyhi ve*

alihi ve sellem)'i küçük düşürdü, onu kötülerdi ve müşrikleri müslümanlara karşı kızıştırdı. Bunun için Rasûlullah (*sallallahu aleyhi ve alihi ve sellem*) onu öldürmüştür.

Bunun gibi Ebu Rafi bin Ebi'l-Hukayk'ı da öldürmüştür. İmam el-Buhari (*rahimehullah*)'ın Bera bin Azib (*radiyallahu anhu*)'dan tahriç ettiği hadiste Rasûlullah (*sallallahu aleyhi ve alihi ve sellem*) Ebu Rafi'yi öldürtmek için Ensar'dan birkaç kişi göndermiştir. Bera bin Azib (*radiyallahu anhu*) şöyle der: "Ebu Rafi Rasûlullah (*sallallahu aleyhi ve alihi ve sellem*)'e eza ederdi ve müşrikleri ona karşı desteklerdi. Hicaz'da kendisine ait bir kalede otururdu. Abdullah ibni Atik ile arkadaşları kaleye yaklaştıklarında güneş batmıştı." Sonra Ebu Rafi'yi nasıl öldürdüğünü anlatıyor. Abdullah ibni Atik (*radiyallahu anhu*) Ebu Rafi'yi öldürdükten sonra kaçıışı esnasında merdivenden düşüp ayağını kırmıştır. Medine'ye döndüğünde yaptıklarından Rasûlullah (*sallallahu aleyhi ve alihi ve sellem*)'e haber verdi. Rasûlullah (*sallallahu aleyhi ve alihi ve sellem*) ayağının kırıldığını duyunca **"Ayağını uzat"** buyurdu. Sonra Abdullah bin Atik (*radiyallahu anhu*) "Ben de ayağımı uzattım. Rasûlullah ayağımı eliyle sıvazladı. Sanki ayağımdan hiç ağrı duymamışa döndüm" der.

Ebu Rafi bin Ebi'l-Hukayk Rasûlullah (*sallallahu aleyhi ve alihi ve sellem*)'e eziyet veren ve ona karşı müşriklere teçizat ve parayla yardım eden bir Yahudiydi. Bunun için Rasûlullah (*sallallahu aleyhi ve alihi ve sellem*) onu öldürmüştür.

Ve İmam el-Buhari (*rahimehullah*)'ın Enes bin Malik (*radiyallahu anhu*)'dan tahriç ettiği hadiste Rasûlullah (*sallallahu aleyhi ve alihi ve sellem*) Mekke'nin fethinde Rasûlullah (*sallallahu aleyhi ve alihi ve sellem*)'i kötüleyen İbni Hatal'ı ve Rasûlullah (*sallallahu aleyhi ve alihi ve sellem*)'i teganni ederek hicveden iki cariyesini öldürmüştür.

Ve İmam Ebu Bekr ibnu Ebi Şeybe (*rahimehullah*)'ın eş-Şube'den, o da Ali (*radiyallahu anhu*)'dan rivayet ettiği bir hadiste Müslüman âmâ bir adam vardı. Yahudi bir kadının yanında barınırdı. Yahudi kadın onu yedirir, içirir ve ona iyilikte bulunurdu, ama Rasûlullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*) hakkında konuşarak ona eziyet ederdi. Bir akşam yine onu onun (*sallallahu aleyhi ve sellem*)'in hakkında konuştuğunu işitince boğarak öldürdü. Olayı Rasûlullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*)'e sundular. O da (*sallallahu aleyhi ve sellem*) insanları bunun için topladı. Adam kalktı ve kadının ona Nebi (*sallallahu aleyhi ve sellem*)'i çekiştirerek ve söverek eziyet ettiğini ve bunun için öldürdüğünü haber verdi. Bunun üzerine Nebi (*sallallahu aleyhi ve sellem*) Yahudi kadının kanını heder kıldı.

Ve İmam Ebu Davud (*rahimehullah*)'ın ibni Abbas (*radiyallahu anhu*)'ma'dan tahric ettiği hadiste Rasûlullah (*sallallahu aleyhi ve alihi ve sellem*) zamanında efendisinden çocuk sahibi olan bir cariye vardı. Efendisi âmâ bir adamdı. O kimsenin o cariyeden iki oğlu da olmuştu. O kadın Rasûlullah (*sallallahu aleyhi ve alihi ve sellem*)'in aleyhinde çok konuşur ve O'na söverdi. Âmâ olan efendisi bu yaptığından onu engellemeye çalışırdı fakat kadın dinlemezdi. Yasaklamasına ve paylaşmasına rağmen devam ederdi. Nihayet adam onu öldürdü. Bunun haberi Rasûlullah (*sallallahu aleyhi ve alihi ve sellem*)'e geldiğinde adam "Ey Allah'ın Rasûlü! O cariyenin sahibi benim, bana iyi davranan biriydi hatta ondan iki tane de inci gibi oğlum var. Fakat o senin aleyhinde çok konuşur ve sana söverdi, yasakladım fakat dinlemedi, payladım fakat vazgeçmedi. Dün akşam senden bahsettim ve yine senin aleyhinde kötü konuşmaya başladı. Dayanamadım ve hançerimi alıp karnına sapladım ve ölünceye kadar da ona yükledim ve öldürdüm" dedi. Bunun üzerine Rasûlullah (*sallallahu aleyhi ve alihi ve sellem*): **"Dikkat edin ve şahit olun, o kadının kanı hederdir"** buyurdu.

Ve Ebu Bekr es-Siddik (*radiyallahu anhu*)'nun hilafeti döneminde Yemame'ye vali olan Muhacir bin Ebi Umeyye (*radiyallahu anhu*)'nun Rasûlullah (*sallallahu aleyhi ve alihi ve sellem*)'e küfreden şarkıcı bir kadının elini kestirdiği ve dişlerini söktürdüğü haberi Ebu Bekir (*radiyallahu anhu*)'ya ulaştığında ona şöyle yazdı: "Eğer yaptığınla önüme geçmemiş olsaydın, ben sana onu öldürmeyi emredecektim."

Ve İmam Ebu Bekr ibnu'l-Munzir (*rahimehullah*)'ın rivayetine göre Ali (*radiyallahu anhu*)'nun bulunduğu bir mecliste bir adam "Kab bin Eşref aldatılarak öldürüldü" deyince Ali (*radiyallahu anhu*) onun boynunun vurulmasını emretmiştir. Sonra İmam ibnu'l-Munzir (*rahimehullah*) şöyle der: "Âlimlerimiz kişi aldatmayı Nebi (*sallallahu aleyhi ve sellem*)'e nispet ederse istitabesiz öldürülür demişlerdir. Ali (*radiyallahu anhu*)'nun söylenin sözünden de anladığı budur. Bunun için onu öldürtmüştür. Çünkü bu zındıklıktır."

Gördüğün gibi değerli kardeşim bu hususta nakiller çok ve sabittir. Bunun için İslam uleması Rasûlullah (*sallallahu aleyhi ve alihi ve sellem*) ile alay edenlerin, kötüleyenlerin ve küçük düşürenlerin öldürülmesinde icma etmişlerdir. Hicveden Müslüman olsun veya kâfir olsun, fark etmez. Her halde öldürülmesi vaciptir.

Kadı İyad (*rahimehullah*) şöyle der: "Rasûl (*sallallahu aleyhi ve sellem*)'i kötüleyeninin kanının mubah olduğu hususunda ulema ve ümmetin selefi ihtilaf etmemiştir. Bilakis öldürülmesinde ve tekfir edilmesinde birçoğu icmayı nakletmiştir."

Ebu Muhammed ibni Hazm (*rahimehullah*) şöyle der: “Rasûlullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*)’e herhangi bir ezayı uygun gören veya onu bir sapkınlıkla veya adaletsizlikle tavsif eden kâfirdir, müşriktir, murtettir. Aynı Yahudiler ve Hıristiyanlar gibi canı ve malı helaldir. Müslümanlardan hiç kimse bunda ihtilaf etmez.”

Ebu Bekir el-Farisi (*rahimehullah*) şöyle der: “Kim Rasûlullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*)’e bir iffetsizlik isnat ederek kötülere müslümanların ittifaklarıyla kâfir olur. Tövbe etse dahi öldürülür. Çünkü iffetsizlik isnat etmenin had cezası ölümdür. Bu ceza tövbeyle düşmez.”

İmam İbnu’l-Munzir (*rahimehullah*) şöyle der: “Nebi (*sallallahu aleyhi ve sellem*)’i kötüleyen öldürülmesinde bütün âlimler icma etmiştir. Malik, el-Leys, Ahmed ve İshak böyle demişlerdir. Eş-Şafii’nin mezhebi de budur.”

İmam Ahmed (*rahimehullah*) şöyle der: “Kim Rasûlullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*)’i kötüler veya küçük düşürürse, Müslüman olsun kâfir olsun öldürülür.”

İmam Malik (*rahimehullah*) şöyle der: “Müslümanlardan kim Nebi (*sallallahu aleyhi ve sellem*)’i kötülerse istitabe edilmeden öldürülür.”

İmam İbni Kesir (*rahimehullah*) hicri 761 de vaki olan bir hâdiseyi anlatırken şöyle der: “Bir adam Nebi (*sallallahu aleyhi ve sellem*)’i kötülemişti. Mesele Maliki kadısına götürüldü. Adam korkusundan ve takıyye yaparak pişmanlık gösterdi. Buna rağmen Maliki kadısı onun öldürülmesini emretti.”

İmam el-Leys bin Sad (*rahimehullah*) Rasûlullah (*sallallahu aleyhi ve alihi ve sellem*)’i kötüleyen Müslüman için “Onunla tartışılmaz, tövbeye çağrılmaz, hemen olduğu yerde öldürülür” demiştir.

Ebu Abdullah el-Kurtubi (*rahimehullah*) şöyle der: “Malik Rasûlullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*)’i kötüleyen zimmî için “İstitabe edilir. Tövbe ederse İslam’ını gösterir” demiştir. Bir defasında da “Müslüman gibi tövbeye çağrılmadan öldürülür” demiştir.

İmam ez-Zehebi (*rahimehullah*) şöyle der: “Malik şöyle demiştir: “Nebi (*sallallahu aleyhi ve sellem*)’i kötüleyen öldürülür. İster Müslüman olsun ister kafir.”

İmam İbni Abdulber (*rahimehullah*) şöyle der: “Nebi (*sallallahu aleyhi ve sellem*)’i kötüleyen herkes öldürülür. Müslüman olsun zimmî olsun. Her halde öldürülür.”

Ebu Abdullah el-Mevvak (*rahimehullah*) şöyle der: “Allah (*subhanehu ve teâlâ*)’yu veya Nebi (*sallallahu aleyhi ve sellem*)’i kötüleyen istitabesiz öldürülür. Müslüman olsun kâfir olsun.”

Ve Halil bin İshak (*rahimehullah*)’ın “Cehalet veya sarhoşluk veya düşüncesizlik gibi sebeplerden ötürü kötülemeyi kast etmediği ortaya çıkarsa eğer” sözünü izah ederken şöyle der: “İyad şöyle diyor: “Eğer (*aleyhissalatu vesselam*) hakkında konuşan söylediği ile kötülemeyi ve hakaret etmeyi kast etmediyse, lakin (*aleyhissalatu vesselam*) hakkında lanet okumak, kötülemek veya yalanlamak gibi küfür kelimesi konuştuysa ve halinden onu kötülemeyi kast etmediği bilakis söylediği sözü cehaletinden veya kırgınlığından veya sarhoşluğundan veya diline hâkim olamadığından veya düşüncesizliğinden söylediği anlaşılırsa, hükmü ilkinin hükmüdür (yani istitabesiz katledilir). Bunda hiçbir tereddüt yoktur. (Derhal öldürülür).”

Velhasıl muhterem kardeşim konuştuğumuz mesele dinde tereddüdü, gevşekliği ve müsamahayı kabul etmeyen bir meseledir. İslam ehli bunda ihtilaf etmemiştir ve etmeyecektir. Rasûlullah (*sallallahu aleyhi ve alihi ve sellem*)’in, ashâbı (*radiyallahu anhum*)’un ve İslam ulemasının bu konudaki tavizsizliğini gördün.

Bahsettiğin şüpheye gelince şöyle cevap vermen kâfidir: Mekke’de Allah (*subhanehu ve teâlâ*) henüz müşriklerin kanlarını mubah kılmamıştır. Bunun için Rasûlullah (*sallallahu aleyhi ve alihi ve sellem*) ve bütün Müslümanlar ezalara sabretmişlerdir. Lakin evvela cihat izniyle ve sonra cihat emriyle kâfirlerin kanı helal kılındı ve Rasûlullah (*sallallahu aleyhi ve alihi ve sellem*) ve bütün Müslümanlar Nebi (*sallallahu aleyhi ve alihi ve sellem*)’a eza edenlerin canlarını kast etmişlerdir. Yukarıda bunun misallerini verdim. Zerre kadar iman sahibi olan için bu kâfidir. Bununla yetinmeyenler varsa bırak dalaletlerinde yok olsunlar!

Hamd Rasûl’un hamisi olan Allah (*celle ve izz*)’e olsun. Salâtların en üstünü ve en temizini imamımız, efendimiz, âmirimiz, komutanımız Muhammed Mustafa (*sallallahu aleyhi ve alihi ve sellem*)’in üzerine olsun. Ona dil uzatanların günleri kara olsun. Cehennemde azapları kat kat olsun. Allahumme Amin.